

2. Кримінальний кодекс України: Кодекс України від 05.04.2001 року // Відомості Верховної Ради України. – 2001.- № 25-26 (29.06.2001).- ст. 131
3. Порядок маршрутизації трафіка в телекомунікаційній мережі загального користування України: рішення Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації від 05.07.2012 № 324 // Офіційний вісник України.- 2012.- № 60 (17.08.2012). - ст. 2452
4. Про телекомунікації: Закон України від 18.11.2003 року // Офіційний вісник України. – 2003.- № 51 (02.01.2004)(частина 1). - ст. 2644
5. Цивільний кодекс України: Кодекс України від 16.01.2003 року // Офіційний вісник України. – 2003.- № 11 (28.03.2003). - ст. 461
6. Про деякі питання практики застосування господарськими судами законодавства у справах, в яких заявлено вимоги про відшкодування збитків: Оглядовий лист Вищого господарського суду України від 14.01.2014 року № 01-06/20/2014 // Вісник господарського судочинства. – 2014.- № 2.- С.14

Коруц У. З.

к.ю.н., ст.викладач кафедри
міжнародного права
та європейської інтеграції ЮФ ТНЕУ

ЮРИДИЧНІ АСПЕКТИ АУТСОРСИНГУ ІТ- ПОСЛУГ

Україна вже давно стала відомою на карті світу завдяки своєму потенціалу у галузі інформаційних технологій та надання інформаційних послуг. Тому останні десять років компанії із США та Західної Європи активно налагоджують взаємодію із цим ринком в Україні. Можна спостерігати, що чимала кількість іноземних компаній мають своє представництво у містах України.

Активність та ентузіазм українських представників ІТ-сфери робить Україну перспективним партнером по аутсорсингу у цій сфері. Серед найбільш відомих гравців ринку Інформаційні Технології, Інком, GlobalLogic Україна, Luxoft, АМІ, Сітронікс VERNA, Арт-Мастер, SoftServe тощо. При цьому, на жаль, як зазначають експерти, «Недостатня інтеграція з Європейським Союзом стримує зростання цін і виїзд ІТ-професіоналів із країни. Відомо, що Польща й інші нові держави-члени ЄС шукають кваліфіковані ІТ-ресурси в Україні. Німеччина також визнає можливості аутсорсингу в Україні - німецькі замовники використовують 6% всіх офшорних аутсорсингових ресурсів України» [4].

На практиці під аутсорсингом (англ. outsourcing) мають на увазі передачу компанією частини її завдань або процесів стороннім виконавцям на умовах субпідряду. ІТ-аутсорсинг або аутсорсинг інформаційних технологій полягає в передачі підприємством частини функцій з управління та підтримки власних інформаційних ресурсів зовнішньої ІТ-компанії. Існує кілька видів послуг ІТ-аутсорсингу.

У ЦКУ договори аутсорсингу окремо не визначені. Загалом такі договори відносяться до договорів на надання послуг та укладаються відповідно до глави 63 ЦКУ. Так, згідно з ч. 1 ст. 901 ЦКУ за договором про

надання послуг одна сторона (виконавець) зобов'язується за завданням другої сторони (замовника) надати послугу, яка споживається в процесі вчинення певної дії або здійснення певної діяльності, а замовник зобов'язується оплатити виконавцеві зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором.

Більше того, за нормами ч. 1, 2 ст. 6 ЦКУ сторони мають право:

- укласти договір, який не передбачений актами цивільного законодавства, але відповідає загальним засадам цивільного законодавства;
- врегулювати у договорі, який передбачений актами цивільного законодавства, свої відносини, які не врегульовані цими актами.

Можливість укладення договорів аутсорсингу передбачена також ч. 1 ст. 627 ЦКУ, де зазначено, що сторони вільні в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог ЦКУ, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості.

Результати досліджень Headhunter, UCMS Group та Intercomp показують, що наразі аутсорсинг є найбільш популярним серед великих компаній. Так в залежності від розмірі компаній, в організаціях з чисельністю персоналу менше ніж 50 чоловік, 42% використовують аутсорсинг для оптимізації власної діяльності, в той ас як цей показник становить вже 33% для компаній із штатом в більш ніж 500 співробітників. Також, аутсорсинг, є, здебільшого особливістю іноземних компаній, розташованих в Україні -55% із усіх підприємств з іноземним капіталом активно використовують аутсорсинг для скорочення витрат своєї діяльності [3].

На практиці аутсорсинг залежно від послуги, яка буде надаватись, був поділений на два підтипи – інтелектуальний (ІТ-аутсорсинг, управління знаннями, менеджмент персоналом (human resources management), юридичний супровід, послуги логістики) та виробничий (передача організації-партнеру повного циклу виробництва певного продукту або його частини). Також залежно від об'єму функцій, які будуть передані на аутсорсинг, виділяють п'ять його видів: договір повного аутсорсингу, коли виконавець отримує у своє розпорядження весь штат працівників, а також деколи й інші активи роботодавця; договір часткового аутсорсингу, звідки зрозуміло, що виконавець отримує лише певну частину ресурсів організації-замовника; договір сумісного аутсорсингу, коли організації системи «виконавець-замовник» виступають партнерами у контексті здійснення ними комерційної діяльності; договір проміжного аутсорсингу стосується, як правило, передачі повноважень управління; договір трансформаційного аутсорсингу, де задачею буде отримання нового продукту, який буде спродукований компанією-виконавцем і по закінченні процесу всі активи замовника будуть повернуті у повне його розпорядження

Щодо поняття ІТ-аутсорсинг, то це є практика передачі компанії-аутсорсеру усіх або частини ІТ-функцій організацій [1,с.13]. ІТ-аутсорсинг, тобто аутсорсинг інформаційних технологій, охоплює велику кількість сфер, зокрема: розробку різних видів програмного забезпечення; обслуговування технічних і програмних засобів; управління інформаційними системами, системи зв'язку і бізнес-процесами; веб-дизайн, електронний бізнес, безпеку ІТ тощо.

Аутсорсинг в Україні має свої особливості щодо популярності окремих його видів. Згідно з проведеними дослідженнями в Україні частіше на

аутсорсинг передають: ІТ-послуги (40,5 %), логістику (35,1 %), ресурсне забезпечення виробничих процесів (27 %), маркетингові послуги (21,6 %), рекрутмент (18,9 %), бухгалтерський облік (13,5 %), розрахунок заробітних плат (13,5 %), обробку й систематизацію інформації (8,1 %), аутсорсинг медичних представників (8,1 %), облік кадрів та кадровий супровід (5,4 %), адміністративні функції (2,7 %).

У Центрально-Східному європейському регіоні український ринок ІТ-аутсорсингу є одним з найбільш зростаючих завдяки наявності великої кількості кваліфікованих спеціалістів та низьких витрат на персонал.[3] Використання ІТ-аутсорсингу компанії забезпечує такі переваги: концентрацію усіх зусиль на основному бізнесі. Передача супутніх бізнес-процесів на аутсорсинг дає змогу направити зусилля на основну діяльність компанії; залучення чужого досвіду - аутсорсингова компанія спеціалізується на визначеному виді діяльності та обслуговує велику кількість фірм, що дає можливість їй володіти усіма поточними питаннями і використовувати напрацьований досвід; гнучкість масштабів бізнесу. За збільшення (скорочення) масштабів бізнесу підприємству необхідно буде наймати (скорочувати) працівників, нести витрати на їхнє навчання, обладнання робочого місця, платити додаткові податки, компанії тощо, що потребує часу та додаткових витрат і може призвести до зниження мобільності бізнесу і зростання витрат - для аутсорсингової компанії збільшення або скорочення масштабів бізнесу супроводжується лише переглядом вартості послуг, які передані на аутсорсинг; надійність і стабільність - аутсорсингова компанія несе відповідальність за роботу, яку виконує згідно з договором на обслуговування та чинним

Індустрія інформаційних технологій дуже неоднорідна. Тут і продаж готового ПО, ІТ-інтеграція, ринок hardware. Але найцікавіше наразі відбувається в ІТ-аутсорсингу (або офшорному програмуванні), Research & Development, електронній комерції, телекомунікаціях і розробці ПО (продуктові компанії). Тому обмежимося оглядом лише цієї частини ринку. Зростання індустрії сповільнилось, але не зупинилось. Загальний обсяг ринку в 2015 році, за оптимістичними оцінками, сягатиме приблизно \$5-6 млрд [5].

Індустрія інформаційних технологій є такою собі надбудовою над усіма індустріями економіки. Складно уявити собі розвинену агрокомпанію, яка не користується GPS-навігацією на своїх комбайнах; або топовий банк, в якому немає інтернет-банкінгу; не можна уявити собі ритейл без інтернет-торгівлі [5].

Відповідно, коли в Україні лібералізується законодавство в частині віртуальних валют і електронних грошей, відбуватиметься зростання й ІТ-проектів у фінансовій сфері. Коли буде схвалений новий закон у галузі електронної комерції, розвиватиметься й ритейл.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Аникин Б.А. Аутсорсинг и аутстаффинг: высокие технологии менеджмента: Учеб. пособие / Б.А. Аникин, И.Л. Рудая. – М.: ИНФРА – М, 2006. – 288 с.
2. Зозульов О. Аутсорсинг як інструмент підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств в умовах глобалізації

/ Зозульов О., Микало О. // Економіка України. – 2009. - № 8 (573). – С. 16-24

3. Смирнова Т. А., Голей Ю. М. Тенденції розвитку українського ринку аутсорсингу ІТ-послуг матеріали V міжнародної науково-практичної конференції молодих вчених і студентів «Стратегія економічного розвитку країн в умовах глобалізації» від 14 лютого 2014 року
4. Цивільний кодекс України <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/435-15/page14>
5. Бізнес в стилі ІТ. [Електронний ресурс] - <http://juscutum.com/biznes-u-stili-it-yuridichna-gazeta-spec/>
6. <http://kmp.ua/ru/newsletters/792-outsourcing>
7. Сьогодні й майбутнє офшорного аутсорсингу в Європі. [Електронний ресурс] - <http://hi-tech.org.ua/Ukrainian/outsourcing-news/out/index.html>.

Мороз С. А.

Заступник завідуючого відділу
криміналістичних видів досліджень
Тернопільського НДЕКЦ МВС України

Григорович Т. В.

Завідувач сектору технічних
досліджень документів та почерку
відділу криміналістичних видів
досліджень Тернопільського НДЕКЦ
МВС України

ОСОБЛИВОСТІ БІОМЕТРИЧНОЇ СИСТЕМИ АУТЕНТИФІКАЦІЇ ОСОБИ ЗА ДИНАМІКОЮ РУХІВ ПРИ ВИКОНАННІ ПІДПISУ

Сучасне технічне оснащення в судовому процесі різноманітне і з кожним роком все більше удосконалюється завдяки використанню новітніх технологій. Так, ще десять років назад дистанційні відеодопити були не можливі. Оптимізація роботи судочинства в правовій державі завдяки скороченню часу розгляду справи залишається пріоритетом сьогодення.

Нікого не дивує і стало повсякденним виконання зображень підписів у документах, що засвідчують особу з використанням сенсорного екрана. Рушійним фактором таких новацій є передовий міжнародний досвід [3]. Проте законодавче врегулювання окремих питань подекуди йде в розріз із вітчизняними реаліями, оскільки шахраї, озброєні подібними технологіями та знаннями, вміло пристосовуються до нововведень.

Реагування держави на такі виклики повинні бути своєчасні, виважені та продумані.

Основним завданням використання електронного підпису на сенсорних екранах планшетів, смартфонів, касових пристроїв тощо, є визначення правового статусу аналога власноручного підпису сторонами правочину, без необхідного укладення окремої угоди на паперовому носії [3]. Пунктом 3 статті 207 Цивільного кодексу України щодо вимог до письмової форми правочину, передбачено використання власноручних підписів: «...при